

scholasticus hāc transiens, qui librū venalem ostentat. M. Quid tum? B. Cupiebam emere, quia vilius indicat quām noster bibliopōla. M. Accipe: sed quālo, vnde tam citō reddest B. A cōena ibo domum ut à matre petam. M. Quid si dare nolle? B. Nihil cunctabitur, quum librum ostendero.

COLLOQVII XLIVI ARGUMENTVM.

Montanus & Eusebius conferunt annos suos. Laudatur doct̄rīa pædagogi diligentia: item boni patris prudentia in liberorum instituendorum cura. Agnoscitur in ea re Dei beneficium.

E X E M P L U M exercitiationis in lingua Latina à teneris annis. **M O N T A N U S.** **E U S E B I U S.**

VO T annos habes? E. Tredecim, ut à matre accepi. tu verò M. Evidem non tot habeo. E. Quot igitur? M. Deest vñus. E. Sunt ergo duodecim. M. In promptu est ratio. E. Sed frater tuus quotum agit annum? M. Quintum. E. Quid ais: iam Latine loquitur. M. Quid miraris? semper habemus domi pædagogum & doct̄rum & diligenter: semper nos Latine loqui docet: nihil Gallicū effert, nisi aliquid declarandi causa: quinetiam Patrem non audemus nisi Latine alloqui. E. Nunquam igitur Gallicē loquimini? M. Solūm cū matre, idque certa quadam hora, quum illa nos ad se vocari iubet. E. Quid agitis cum familia? M. Cum familia rarus est nobis sermo, & quidem tātūm in transitu: & tamen famuli ipsi nos Latine alloquuntur. E. Quid ancillæ? M. Si quando usus postulat ut eas alloquamus, utimur sermone vernaculo, ut solemnus cum ipsa matre. E. O vos felices, qui tam diligēter docemini! M. Est Deo gratia, cuius dono patrem habemus qui curet nos tam accuratè erudiendos. E. Certè eius rei laus & honor vñico cœlesti Patri debetur. M. Sed quid agimus iam audia-

recitari catalogos. E. Ergo festinemus.

COLLOQVII XLV ARGUMENTVM.

Sylvius Ludouico agrotanti suadet ut quiescat. Paret Ludonis
cus. SYLVIVS. LUDOVICVS.

VID tristis es Ludouice? L. Agroto. S. Quid morbi est? L. Nescio. S. Sed tamē, est-ne grauis morbus? L. Non admodum, gratia Deo. S. Quid nā tibi dolet? L. Caput. S. Quid totū-ne caput? L. Non certē. S. Quæ pars igitur? L. Nescio nomē. S. Est-ne vertex? L. Non est. S. Quid ergo? vtrum sinciput, an occiput? L. Hac pars anterior. S. Est ergo sinciput. L. Quid igitur faciam? S. Quiesce bene: mox sanus eris. Sic enim à matre accepi, nullum esse præsentius remedium capititis doloribus quam quietem. L. Atqui varii sunt morbi capititis. S. Et varia fortasse remedia. sed quid est facilius quam id tentare quod dixi tibi? L. Experiri quidē, nihil (vt spero) nocebit: sed vbi quiescam? S. Domi vestræ in lecto. L. Mater non sinet. S. Immo si dixeris te agrotare. L. Atqui me putabit simulare. S. Fieri potest: sed quid dubitas periculum facere? L. Bonū consiliū. S. Vtere, si vis. L. Faciā profectō. S. Enimuero, si sapis. L. Sed vnum restat. S. Quid est? L. Impetrāda est à præceptore venia. S. Adi, & pete. L. Quid si nolit dare? S. Immo facillimē. L. Qui scis istud. S. Quia satis est credulus nobis: nisi qui aliquoties illum fefellerunt. L. Nunquā sciens illum fefelli. S. Ito igitur fidenter. L. Nunc eo. S. Sed heus, prius meditare quid sis dicturus: ne fortè loquendo hæreas. L. Benemones: non accedam imparatus.

COLLOQVII XLVI ARGUMENTVM.

Paulus & Timotheus certant uter melius pronuntiet aliquid
corum quæ in schola edidicerint. Solomon index. EXEM-
PLVM honesti studiorum certaminis.